

N:r 162.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till ändrad lydelse af § 4 i nådiga förordningen angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 2 december 1892; gifven Stockholms slott den 8 maj 1906.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed

dels föreslå, att, under förutsättning att de af Kungl. Maj:t i nådiga propositioner denna dag framlagda förslag angående en handels- och sjöfartstraktat mellan Sverige och Tyska riket samt de i sammanhang därmed ifrågasatta ändringarna i tulltaxan vinna Riksdagens godkännande, Riksdagen måtte besluta, att § 4 i nådiga förordningen angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 2 december 1892 skall från och med den dag, då traktaten träder i kraft, erhålla följande förändrade lydelse:

Utlänning eller i utlandet bosatt svensk undersåte, som icke för det år, hvarför uppbörd af bevillning till svenska staten senast ägt rum, erlagt bevillning för inkomst af kapital eller arbete, skall, då han reser omkring i landet och för egen eller, såsom utskickad, för annans räkning till inledande af handel, med eller utan varuprof, bjuder ut eller slutar handel om utländska varor att framdeles från utlandet levereras, vid ankomsten till riket till närmaste kronuppbördsman i stad aflämna skriftlig uppgift, huru länge han ämnar här kvarstanna, samt därvid för rättigheten att idka dylik handel förskottsvis erlagga en afgift af etthundra kronor för den första tidrymden af trettio på hvarandra följande dagar, räknade från och med den dag afgiften erlägges, ehvad han vill under hela denna tidrymd eller blott en del däraf begagna sig af rättigheten, och, om verksamheten utan afbrott fortsättes utöfver de första trettio dagarna, af femtio kronor för hvarje i omedelbar anslutning därtill kom-

mande tidrymd af femton dagar, hvilka afgifter skola, antingen för längre tid på en gång eller för minst den tidrymd, för hvilken vid inbetalandet afgift, enligt hvad nyss är sagdt, lägst må erläggas, inbetalas till kronans uppbördsman i stad inom det län, där han vid betalningstiden sig uppehåller; skolande kvittenset å den erlagda afgiften, hvilket uttryckligen bör angifva sista dagen i den tidrymd, för hvilken afgift blifvit erlagd, vara meddeladt å tryckta blanketter, som, efter vederbörliga rekvisitioner, böra af statskontoret Kungl. Maj:ts befallningshafvande tillsändas, för att kronans uppbördsmän i städerna tillhandahållas, och hvilka blanketter, som skola lyda dels å ett hundra och dels å femtio kronor, böra innehålla erinran om behörigt iakttagande af hvad gällande författningar i afseende å dylik handel stadga.

Den utlännig eller med utlännig, enligt hvad här ofvan är sagdt, likställde svenske undersåte, som utbjuder eller slutar handel om utländska varor, skall å den ort, hvarest han först utöfvar sin verksamhet i landet, innan handel därstädes inledes, i stad inför borgmästare, stadsfiskal eller poliskommissarie eller ock å polisvaktkontor samt å landet inför vederbörande kronofogde eller länsman eller ordföranden i socknens kommunalnämnd, styrka, att han behörigen erlagt den stadgade afgiften, och skall bevis om sådan anmälan på begäran meddelas; åliggande det handlanden eller handsexpediten att på anfordran uppvisa kvittens å erlagd afgift. Beträdes någon, som antingen ej erlagt afgiften eller ock underlåtit att hos vederbörande myndighet, på sätt ofvan blifvit föreskrifvet, förete bevis om afgiftens erläggande, med att idka dylik handel, böte från och med etthundra till och med femhundra kronor, och vare han därjämte i förstnämnda fall skyldig utgifva afgift för den tid, hvarunder den olofliga handeln utöfvats. Förbrytelser häremot upptagas af poliskammare, där sådan finnes, och eljest af allmän domstol; och fördelas de ådömda böterna lika mellan åklagaren och den kommun, hvarest förbrytelsen blifvit begången.

Redovisning för de, enligt hvad här ofvan är föreskrifvet, från statskontoret Kungl. Maj:ts befallningshafvande tillsända kvittensblanketter, hvilka, intill dess de till uppbördsmännen utlämnas, skola förvaras för länen i landtränteriet och för Stockholms stad i öfverståthållarämbetets afdelning för uppbördsärenden, skall af Kungl. Maj:ts befallningshafvande till statskontoret afgifvas inom januari månads utgång det följande året; skolande af uppbördsman för de af honom från Kungl. Maj:ts befallningshafvande mottagna kvittensblanketter redovisning, bestyrkt å landet af häradsskrifvaren, i Stockholms stad af kamreraren i öfverståthållarämbetets afdelning för uppbördsärenden och i öfriga städer af magistratens ord-

förande, inom den 15 i samma januari månad afgifvas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som har att densamma insända till statskontoret, hvarifrån redovisningen aflämnas till kammarrätten för att tjäna till ledning vid räkenskapernas granskning.

dels ock förklara, att, därest detta förslag bifalles, Kungl. Maj:t frånträder det i nådiga propositionen den 4 innevarande maj framställda förslag till ändrad lydelse af ofvanberörda §.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro

GUSTAF.

Elof Biesèrt.

Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 8 maj 1906.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
 Statsråden: TINGSTEN,
 BIESÈRT,
 friherre MARKS VON WÜRTEMBERG,
 TAMM,
 SIDNER,
 HELLNER,
 SCHOTTE,
 BERG,
 BERGSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådes Biesèrt anförde härefter:

Vid underdånig föredragning förut denna dag af frågan om afslutande af en handels- och sjöfartstraktat mellan Sverige och Tyska riket hade jag tillfälle framhålla önskvärdheten däraf, att i samband med en dylik traktats afslutande vissa ändringar blefve vidtagna i gällande bestämmelser angående bevillningsavgift för utländske handelsresande. Under åberopande af hvad jag härom vid nyssberörda tillfälle yttrat, anhåller jag nu få framlägga förslag till de ändringar i nådiga förordningen angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 2 december 1892, hvilka i anledning häraf må anses erforderliga.

I detta sammanhang har jag att erinra, hurusom Kungl. Maj:t i nådig proposition den 4 innevarande maj föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till ändrad lydelse af § 4 i nyssnämnda förordning; afseende samma förslag att upphäfva det i berörda § före-

kommande stadgande, på grund hvaraf norske handelsresande hittills uti ifrågavarande hänseende intagit en undantagsställning i jämförelse med andra utländska handelsresande.

Hvad angår ofvanberörda, i sammanhang med förenämnda traktat ifrågasatta förändringar i afseende å bevillningsavgift för utländska handelsresande, innefatta desamma, såsom jag tidigare haft tillfälle närmare utveckla, smärre jämkningar dels beträffande beräkningen af bevillningsavgiften för det fall att handelsresanden utöfvar sin verksamhet utöfver en tidrymd af trettio på hvarandra följande dagar, dels ock i afseende å kontrollföreskrifterna rörande dylik avgifts erläggande. Dessa förändringar synas mig icke vara af den betydelse, att deras tillämpning bör förbehållas endast tyske handelsresande och — såsom följd häraf — sådant lands undersåtar, med hvilket Sverige ingått traktat om behandling såsom mest gynnad nation, utan böra desamma, enligt min mening, blifva gällande för alla utländska handelsresande, oafsedt hvilken nationalitet dessa tillhöra.

Om denna åsikt godkännes, bör följaktligen § 4 i ifrågavarande förordning gifvas en annan lydelse än den, som densamma skulle erhålla enligt förenämnda nådiga proposition den 4 innevarande maj.

Den nu ifrågasatta förändrade lydelsen af nämnda § torde böra erhålla tillämpning samtidigt därmed, att traktaten träder i kraft.

På grund af hvad jag sålunda anfört hemställer jag i underdånighet, att Kungl. Maj:t måtte

dels föreslå, att, under förutsättning att de af Kungl. Maj:t i nådiga propositioner denna dag framlagda förslag angående ofvanberörda traktat och de i sammanhang därmed ifrågasatta ändringarna i tulltaxan vinna Riksdagens godkännande, Riksdagen måtte besluta, att § 4 i nådiga förordningen angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 2 december 1892 skall från och med den dag, då traktaten träder i kraft, erhålla följande förändrade lydelse:

Utlänning eller i utlandet bosatt svensk undersåte, som icke för det år, hvarför uppbörd af bevillning till svenska staten senast ägt rum, erlagt bevillning för inkomst af kapital eller arbete, skall, då han reser omkring i landet och för egen eller, såsom utskickad, för annans räkning till inledande af handel, med eller utan varuprof, bjuder ut eller slutar handel om utländska varor att framdeles från utlandet levereras, vid ankomsten till riket till närmaste kronuppbördsman i stad aflämna skriftlig uppgift, huru länge han ämnar här kvarstanna, samt därvid för rättigheten att idka dylik handel förskottsvis erlægga en avgift af etthundra kronor för den första tidrymden af trettio på hvarandra följande dagar,

räknade från och med den dag afgiften erlägges, ehvad han vill under hela denna tidrymd eller blott en del däraf begagna sig af rättigheten, och, om verksamheten utan afbrott fortsättes utöfver de första trettio dagarna, af femtio kronor för hvarje i omedelbar anslutning därtill kommande tidrymd af femton dagar, hvilka afgifter skola, antingen för längre tid på en gång eller för minst den tidrymd, för hvilken vid inbetalandet afgift, enligt hvad nyss är sagdt, lägst må erläggas, inbetalas till kronans uppbördsman i stad inom det län, där han vid betalningstiden sig uppehåller; skolande kvittenset å den erlagda afgiften, hvilket uttryckligen bör angifva sista dagen i den tidrymd, för hvilken afgift blifvit erlagd, vara meddeladt å tryckta blanketter, som, efter vederbörliga rekvisitioner, böra af statskontoret Kungl. Maj:ts befallningshafvande tillsändas, för att kronans uppbördsmän i städerna tillhandahållas, och hvilka blanketter, som skola lyda dels å ett hundra och dels å femtio kronor, böra innehålla erinran om behörigt iakttagande af hvad gällande författningar i afseende å dylik handel stadga.

Den utlänning eller med utlänning, enligt hvad här ofvan är sagdt, likställde svenske undersåte, som utbjuder eller slutar handel om utländska varor, skall å den ort, hvarest han först utöfvar sin verksamhet i landet, innan handel därstädes inledes, i stad inför borgmästare, stadsfiskal eller poliskommissarie eller ock å polisvaktkontor samt å landet inför vederbörande kronofogde eller länsman eller ordföranden i socknens kommunalnämnd, styrka, att han behörigen erlagt den stadgade afgiften, och skall bevis om sådan anmälan på begäran meddelas; åliggande det handlanden eller handelsexpediten att på anfordran uppvisa kvittens å erlagd afgift. Beträdes någon, som antingen ej erlagt afgiften eller ock underlåtit att hos vederbörande myndighet, på sätt ofvan blifvit föreskrifvet, förete bevis om afgiftens erläggande, med att idka dylik handel, böte från och med etthundra till och med femhundra kronor, och vare han därjämte i förstnämnda fall skyldig utgifva afgift för den tid, hvarunder den oloffliga handeln utöfvats. Förbrytelser häremot upptagas af poliskammare, där sådan finnes, och eljest af allmän domstol; och fördelas de ådömda böterna lika mellan åklagaren och den kommun, hvarest förbrytelsen blifvit begången.

Redovisning för de, enligt hvad här ofvan är föreskrifvet, från statskontoret Kungl. Maj:ts befallningshafvande tillsända kvittensblanketter, hvilka, intill dess de till uppbördsmännen utlämnas, skola förvaras för länen i landtränteriet och för Stockholms stad i öfverståthållarämbetets afdelning för uppbördsärenden, skall af Kungl. Maj:ts befallningshafvande till statskontoret afgifvas inom januari månads utgång det följande året; skolande af uppbördsman för de af honom från Kungl. Maj:ts befallnings-

hafvande mottagna kvittensblanketter redovisning, bestyrkt å landet af hädadsskrifvaren, i Stockholms stad af kamreraren i öfverståthållarämbetets afdelning för uppbördsärenden och i öfriga städer af magistratens ordförande, inom den 15 i samma januari månad afgifvas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som har att densamma insända till statskontoret, hvarifrån redovisningen aflämnas till kammarrätten för att tjäna till ledning vid räkenskapernas granskning.

dels ock förklara, att, därest detta förslag bifalles, Kungl. Maj:t frånträder det i förenämnda nådiga proposition den 4 innevarande maj framställda förslag till ändrad lydelse af ofvanberörda §.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställen täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:
Hjalmar Rettig.